

hedsstillelse indrømmes arrest, når det ifølge det for fogedretten oplyste skønnes, at fordringen er ubegrundet. Alle spørgsmål om sikkerhedsstillelsens art og størrelse afgør fogedretten efter sit skøn.

§ 630. Arrest kan afværges eller ophæves, såfremt skyldneren stiller en efter fogedrettens skøn tilstrækkelig sikkerhed for fordringshaverens fordring med tillæg af såvel forfaldne som anslåede renter samt sandsynlige omkostninger i forbindelse med arrestforretningen, arrestsagen og sagen vedrørende fordringen.

Stk. 2. Inden arrest foretages, opfordrer fogedretten skyldneren eller den, der varetager dennes interesser, jf. § 495, stk. 2, til at afværge arresten ved betaling eller sikkerhedsstillelse.

§ 615. Arrest kan afværges, og foretagen arrest fås ophævet, når skyldneren stiller fornøden sikkerhed for den fordring med renter og omkostninger, i anledning af hvilken arrest søges.

Stk. 2. Om den tilbudte sikkerhed ifølge størrelse og beskaffenhed er fyldestgørende, bedømmes af fogedretten efter et skøn.

§ 630. Arrestforretningen begynder med, at fogedretten opfordrer pågældende til ved sikkerhedsstillelse eller betaling at tilfredsstille rekvirenten, hvorpå fogedretten, når dette ikke straks sker, efter afgørelse af mulige indsigelser skrider til arrestens udførelse.

§ 631. Anmodning om arrest indgives skriftligt til fogedretten. Anmodningen skal indeholde oplysninger om de konkrete omstændigheder, som fordringshaveren vil påberåbe sig, og om de oplysninger, som i øvrigt er nødvendige for sagens behandling. Anmodningen skal være ledsaget af de dokumenter, der påberåbes.

Stk. 2. Med hensyn til sagens behandling finder reglerne i § 487, § 488, stk. 3, § 489, § 491, § 492, stk. 1, § 493, stk. 1 og 2, § 494, §§ 495–500, § 501, stk. 4 og 5, § 502, stk. 1, nr. 2 og 3, § 503, § 504, nr. 1 og 4, § 505, stk. 2–4, § 507, stk. 2–4, §§ 508–518, § 519, stk. 1, § 520, stk. 1, 1. pkt., § 523, stk. 2–4, og § 524 tilsvarende anvendelse.

§ 627. Den, der vil erhverve arrest på nogens gods, har at indgive skriftlig begæring herom til vedkommende fogedret, ledsaget af

de dokumenter, og øvrige oplysninger, som er for hånden.

Stk. 2. — — —

§ 614. Arrest på gods kan ikke foretages i ting, hvori der ikke vil kunne gøres eksekution for den pågældende fordring.

Stk. 2. — — —

Stk. 3. — — —

§ 616. Arrest på gods medfører, at skyldneren fra det øjeblik, arrestdekretet er afsagt, bliver uberettiget til at forflytte, forbruge, tilintetgøre eller ved retshandler råde over de arresterede genstande, derunder oppebære arresterede fordringer. Dog finder reglerne i § 518, stk. 2, og § 520, stk. 1, 1. pkt., tilsvarende anvendelse ved arrest i fast ejendom.

Stk. 2. Om arrestens tinglysning gælder reglerne i § 1 i lov om tinglysning nr. 111 af 31. marts 1926. Ved arrest i fordringer finder bestemmelsen i § 524 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Med hensyn til arrest i registrerede skibe gælder reglerne i lov nr. 93 af 29. marts 1957 om skibsregistrering.

§ 617. Arrestekvirenten er i reglen ikke berettiget til at lade de arresterede genstande tage fra skyldneren. Dog kan fogedretten ved rørligt gods, når de arresterede genstandes beskaffenhed eller skyldnerens person og forhold opfordrer dertil, bestemme, at de arresterede genstande skal tages under bevogtning af fogedretten selv eller af nogen, der hertil af fogedretten beskikkes på skyldnerens bekostning.

§ 625. Arrestforretninger udføres af fogedretten. Bestemmelserne i § 491, stk. 4, om vidner ved fogedforretninger finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den i § 498, stk. 2, givne forskrift er også anvendelig på arrestforretninger.

§ 626. Hvilken fogedret der er pligtig eller berettiget til at foretage arrestforretninger, afgøres efter de i § 487, jf. § 491, stk. 3, givne regler.

§ 628. Arrestforretningen begynder på skyldnerens bopæl eller i mangel af en sådan på hans sædvanlige opholdssted, men kan dog efter omstændighederne, navnlig når der er